

ΚΕΙΜΕΝΟ 1. (ΠΟΙΗΣΗ)

δέδυκε μὲν ἃ σελάννα
καὶ Πληΐαδες·
μέσαι δὲ νύκτες,
παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω. [...]

μύρρα καὶ κασία λίβανός τ' ὄνεμείχυντο·
γύναικες δ' ἐλέλυσον ὅσαι προγενέστερα[ι,
πάντες δ' ἄνδρες ἐπήρατον ἴαχον ὄρθιον
Πάον' ὄνκαλέοντες ἐκάβολον εὐλύραν,
ὑμνην δ' Ἔκτορα κ' Ανδρομάχαν θ ...

ΚΕΙΜΕΝΟ 2. (ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ)

ἽΟμυμι Ἄπόλλωνα ἱητρὸν, καὶ Ἄσκληπιὸν, καὶ Ὑγίαν, καὶ Πανάκειαν, καὶ θεοὺς
πάντας τε καὶ πάσας, ἴστορας ποιούμενος, ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ
κρίσιν ἐμὴν ὄρκον τόνδε καὶ ξυγγραφὴν τήνδε. [...] Ἦγήσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά
με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα γενέτησιν ἐμοῖσι, καὶ βίου κοινώσασθαι, καὶ χρεῶν
χρηίζοντι μετάδοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος τὸ ἐξ ωυτέου ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρινέειν
ἄρρῆσι, καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην, ἣν χρηίζωσι μανθάνειν, ἄνευ μισθοῦ καὶ
ξυγγραφῆς, παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος καὶ τῆς λοιπῆς ἀπάσης μαθήσιος
μετάδοσιν ποιήσασθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι, καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος, καὶ μαθηταῖσι
συγγεγραμμένοισί τε καὶ ὠρκισμένοις νόμῳ ἱητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί. [...] Οὐ
δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον, οὐδὲ ὑφηγήσομαι ξυμβουλίην
τουήνδε. [...] Ἐς οἰκίας δὲ ὀκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων,
ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἐκουσίης καὶ φθορίης, τῆς τε ἄλλης καὶ ἀφροδισίων ἔργων
ἐπὶ τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρῶν, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων. [...] Ἄ δ' ἂν ἐν
θεραπείῃ ἢ ἴδω, ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπείης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή
ποτε ἐκλαλέεσθαι ἔξω, σιγήσομαι, ἄρρῆτα ἠγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. [...] Ὅρκον
μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι, καὶ μὴ ξυγχέοντι, εἴη ἐπαύρασθαι καὶ βίου καὶ
τέχνης δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. παραβαίνοντι δὲ καὶ
ἐπιορκοῦντι, τάναντία τουτέων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3. (ΕΠΙΓΡΑΦΗ)

ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμωι·
ἐπειδὴ Ἐχίλαος Φιλωνίδου Πλα-
ταιεὺς ἀφικόμενος ἐς Τροζᾶνα
περὶ τε τὴν σωτηρίαν τᾶς χώρας
5 ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι, καὶ ὅσσα ἔδειτ -
ο ὁ δᾶμος ὁ Τροζανίων ὑπηρέτη-
κε πάντα· δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ
τῷ δάμωι ἐπαινῆσαι Ἐχίλαον Φιλ-
ωνίδου Πλαταιῆ ἀρετᾶς ἕνεκα
10 καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς τὸν δᾶμον τ-
ὸν Τροζανίων, εἶμεν δὲ αὐτῷ
καὶ γένοι εὐεργεσίαν καὶ πολι-
τείαν. ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ ψάφισ-
μα ἐν στάλαι λιθίνοι καὶ στᾶσαι
15 ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ
Θεαρίου, ὅπως καὶ τοὶ ἄλλοι ὑπη-
ρετῶντι, εἰδότες ὅτι δύναται ὁ δ-
ᾶμος ὁ τῶν Τροζανίων τὰς χάρι-
τας ἀποδιδόμεν τοῖς εὖ ποιού[σ]-
20 ιν αὐτόν. εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ φυ-
λᾶς ἄς κα λάχη<ι>, τὸν δὲ δεκαδῆ ἐ-
πικλαρῶσαι ἤδη. Φιλήσιος εἶπε.
[ἔλ]αχε φυλᾶς Σχελιάδας.